

Utkast till lag om erkännande och verkställighet av nordiska domar angående privaträttsligt anspråk.

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §.

Laga kraft vunnen dom, som dansk, isländsk, norsk eller svensk domstol i tvistemål eller brottmål givit angående privaträttsligt anspråk, gäller även i Finland, om ej annat följer av vad nedan stadgas.

Med dom förstås i denna lag domstols beslut, som innebär slutligt avgörande av huvudsaken.

2 §.

Med dom jämställes i denna lag:

1) av svensk domstol givet utslag, varigenom någon efter lagsökning ålagts betalningsskyldighet;

2) av svensk domstol utfärdat bevis i mål om betalningsföreläggande om att utmätning får äga rum;

3) av norsk åklagarmyndighet utfärdat föreläggande om ersättningsskyldighet, vilket godkänts av den, som avses med föreläggandet;

4) beslut om ersättning för rättegångskostnad i tvistemål, om domen i målet omfattas av denne lag, och i brottmål, om ersättningen skall utgå till enskild part;

5) beslut medelst vilken någon i tvistemål ålagts att till staten eller kommun utgiva ersättning för kostnaderna för fri rättegång eller annan rättshjälp;

6) beslut om ersättning till vittne eller sakkunnig i tvistemål eller brottmål; samt

7) beslut om återbetalning till staten av förskott, som utbetalats till vittne, målsägande eller part.

3 §.

Dom, som avses i denna lag, gäller icke i Finland:

1) om domstolen i mål om betalningsskyldighet varit behörig endast på den grund, att svaranden hade egendom i den stat, i vilken domen givits, såvida ej målet avsett

fordran, som angår egendomen eller för vilken egendomen ställts som säkerhet, eller svaranden utan förbehåll ingått i svaromål i huvudsaken;

2) om domstolen varit behörig endast på den grund, att svaranden vid stämningens delgivning tillfälligt uppehöll sig i den stat, där domen givits, såvida ej svaranden utan förbehåll ingått i svaromål i huvudsaken;

3) om domen givits mot svarande, som icke ingått i svaromål vare sig i första instans eller i högra domstol, och föreläggande att svara i saken ej delgivits honom på annat sätt än genom kungörelse, såvida den inte avser rätt på grund af arv eller testamente, efterlevande makes rätt, boutredning eller skifte i anledning av dödsfall och den avlidne var medborgare i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige och hade hemvist i någon av dessa stater;

4) om talan angående samma sak tidigare anhängiggjorts mellan samma parter i Finland eller i annat nordiskt land än det, där domen givits, och den tidigare väckta talan kan leda till dom, som enligt denna lag gäller i Finland;

5) om den myndighet, hos vilken erkännande eller verkställighet begäres, med hänsyn till sakens beskaffenhet finner uteslutande behörighet att pröva saken böra tillkomma domstol i annan stat än den, där domen givits; eller

6) om erkännande eller verkställighet av domen är uppenbart stridande mot grunderna för finsk rättsordning.

4 §.

Om ej annat följer av 5 § 3 mom. eller 6 §, skall denna lag icke tillämpas på:

1) dom eller förlikning i mål angående boskillnad, hemskillnad, äktenskapsskillnad, återgång av äktenskap, adoptivförhållandes stiftande eller hävande eller omyndighetsförklaring eller sådan förklarings hävande, eller dom som, i samband med hemskillnad,